

นิทานเรื่อง “ ชายหนุ่มกับคนแจวเรือจ้าง ”

มีชายหนุ่มผู้คงแก่เรียนคนหนึ่ง ได้ว่าจ้างเรือแจวให้พาข้ามฟาก ในขณะที่ท้องฟ้าเต็มไปด้วยเมฆมืดครึ้ม และลมเริ่มพัดจนน้ำเกิดเป็นระลอกคลื่นเล็กๆ เรือแจวได้แล่นไปอย่างช้าๆ จนเมื่อเรือได้เข้าสู่กระแสน้ำอันเชี่ยวกราก คนแจวเรือจึงต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก ฝ่ายชายหนุ่มนั่งก้มหน้าอ่านหนังสือเล่มใหญ่อยู่ ในที่สุดชายหนุ่มได้เงยหน้าขึ้นแล้วมองไปยังคนแจวเรือ “ ลุงๆ เคยอ่านหนังสือประวัติศาสตร์บ้างไหม ” ชายหนุ่มเอ่ยถามขึ้น “ ไม่เคยเลยครับ ” คนแจวเรือจ้างตอบด้วยน้ำเสียงที่แผ่วเบา “ ถ้าฉันลุงก็พลาดโอกาสเสียแล้วล่ะ ในหนังสือประวัติศาสตร์นะลุง เต็มไปด้วยเรื่องราวที่น่าอ่าน มีเรื่องของกษัตริย์และราชินีในสมัยอดีต รวมถึงเรื่องของสงคราม การต่อสู้ ทำให้เราสามารถรู้ว่าคุณในสมัยโบราณใช้ชีวิตกันแบบไหน แต่งกายกันอย่างไร ประวัติศาสตร์จะบอกให้เราได้รู้ถึงความเจริญและความเสื่อมของชนชาติต่างๆ ทำไมลุงไม่อ่านประวัติศาสตร์บ้างเล่า ” “ ผมไม่เคยเรียนหนังสือครับ ” คนแจวเรือตอบ

คนแจวเรือก็ยังคงแจวเรือต่อไป ส่วนชายหนุ่มก็ก้มหน้าอ่านตำราต่อไป คงมีแต่เสียงใบแจวกระทบพื้นน้ำเท่านั้น ผ่านไปสักครู่หนึ่ง ชายหนุ่มก็เอ่ยถามคนแจวเรือขึ้นอีก “ ภูมิศาสตร์เล่าลุง เคยอ่านบ้างไหม ” “ ไม่เคยเลยครับ ” “ ภูมิศาสตร์ เป็นวิชาที่สอนให้เราได้รู้จักกับโลกและประเทศต่างๆ และยังรวมถึงกระทั่งภูเขา แม่น้ำ ลม พายุ ฝน นะลุง วิชาภูมิศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจมาก ลุงไม่รู้จักริขานี่เลยหรื ” “ ไม่เคยเลยครับ ” คนแจวเรือตอบ ชายหนุ่มส่ายหน้า “ ถ้าไม่รู้จักริขานี้ ชีวิตลุงก็เหมือนไม่มีค่าอะไรเลย ” “ วิทยาศาสตร์ละลุง เคยอ่านบ้างรึเปล่า ” “ ไม่เคยอีกแหละคุณ ” “ ลุงเนี่ยนะเป็นคนยังงั้นแน่ ” วิทยาศาสตร์ที่ช่วยอธิบายถึงเหตุและผลต่างๆ ลุงรู้มัย ความก้าวหน้าของคนเราในทุกวันนี้ขึ้นอยู่กับวิทยาศาสตร์โดยตรงเลยนะ นักวิทยาศาสตร์เป็นคนที่สำคัญอย่างมากในโลกนี้เลยก็ว่าได้ แต่เนื่ออะไรลุงกลับไม่รู้เรื่องพวกนี้เอาเสียเลย ชีวิตของลุงช่างมีค่าน้อยเสียเหลือเกิน ” ชายหนุ่มปิดตำรา และนั่งเงียบไม่พูดอะไรขึ้นอีก ในช่วงเวลานั้นก่อนเมฆสีดำได้แผ่ขยายและปกคลุมเต็มไปด้วยทั้งท้องฟ้า ลมเริ่มพัดแรงขึ้น มีฟ้าแลบแปลบปลาบ เป็นเหตุบอกว่าพายุกำลังจะมาและเรือก็ยังเหลือระยะทางอีกกว่าครึ่งซึ่งไกลมากกว่าจะถึงฝั่ง

คนแจวเรือแหงนขึ้นมองท้องฟ้าด้วยสีหน้าที่หวาดหวั่น “ ดูเมฆนั่นซิคุณ พายุคงจะมาถึงเราในไม่ช้า คุณว้ายน้ำเป็นไหมครับ ” ชายหนุ่มพูดขึ้นอย่างตื่นตกใจกลัว “ ว้ายน้ำ ผมว้ายไม่เป็นหรอกลุง ”

บัดนี้คนแจวเรือเป็นฝ่ายเลิกความมองชายหนุ่มอย่างประหลาดใจบ้างแล้ว และพูดว่า “ อะไรกันนี้ คุณว้ายน้ำไม่เป็นหรอกหรื คุณมีความรอบรู้มากมายออกขนาดนี้ ประวัติศาสตร์เอ๋ย ภูมิศาสตร์เอ๋ย และวิชาวิทยาศาสตร์เอ๋ย คุณก็รู้ แต่ทำไมคุณถึงไม่ไปเรียนการว้ายน้ำด้วยเล่า อีกสักประเดี๋ยวเถอะ คุณก็จะได้ว่าชีวิตของคุณไม่มีค่าเลย ”

ลมพายุพัดแรงขึ้นเรื่อยๆ เรือแจวลำน้อยถูกคลื่นและลมโหมซัดพัดกระหน่ำใส่เข้ามา ไม่ช้าไม่นานเรือแจวก็น้ำขึ้นและพายุซัดจนเรือพลิกคว่ำคนแจวเรือจ้างสามารถ ว้ายน้ำขึ้นฝั่งมาได้อย่างปลอดภัย แต่ทว่าชายหนุ่มผู้นำสงสาร ได้จมหายไปในกระแสน้ำอันเชี่ยวกรากนั่นเอง

ปรับปรุงมาจาก www.nithan.in.th

นิทานเรื่อง ยายกะตา

ยายกะตาปลุกปลุกงาให้หลานเฝ้า หลานไม่เฝ้า กามาकिनถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำตามาตากี้ดี หลานร้องให้ไปหานายพราน ขอให้ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ด เจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำตามาตากี้ดี นายพรานตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า” หลานจึงไปหาหนู ขอให้ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี หนูตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า” หลานจึงไปหาแมว ขอให้แมวช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี แมวตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า หลานจึงไปหาหมา ขอให้ช่วยกัดแมว แมวไม่ช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี หมาตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า” หลานจึงไปหาไม้ค้อนให้ย่อนหัวหมา หมาไม่ช่วยกัดแมว แมวไม่ช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี ไม้ค้อนตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า” หลานจึงไปหาน้ำให้ช่วยดับไฟ ไฟให้ช่วยไหม้ไม้ค้อน ไม้ค้อนไม่ช่วยย่อนหัวหมา หมาไม่ช่วยกัดแมว แมวไม่ช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี น้ำตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า” หลานจึงไปหาตลิ่งให้ช่วยพังทับน้ำ น้ำไม่ช่วยดับไฟ ไฟไม่ช่วยไหม้ไม้ค้อน ไม้ค้อนไม่ช่วยย่อนหัวหมา หมาไม่ช่วยกัดแมว แมวไม่ช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี ตลิ่งตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า” หลานจึงไปหาช้างให้ช่วยถล่มตลิ่ง ตลิ่งไม่ช่วยพังทับน้ำ น้ำไม่ช่วยดับไฟ ไฟไม่ช่วยไหม้ไม้ค้อน ไม้ค้อนไม่ช่วยย่อนหัวหมา หมาไม่ช่วยกัดแมว แมวไม่ช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี ช้างตอบว่า “ไม่ใช่กิงการอะไรของข้า” หลานจึงไปหาแมลงหวี่ให้ช่วยตอมตาช้าง ช้างไม่ช่วยถล่มตลิ่ง ตลิ่งไม่ช่วยพังทับน้ำ น้ำไม่ช่วยดับไฟ ไฟไม่ช่วยไหม้ไม้ค้อน ไม้ค้อนไม่ช่วยย่อนหัวหมา หมาไม่ช่วยกัดแมว แมวไม่ช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกา กากินถั่วกินงาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนาน ยายมายายก็ดำ ตามาตากี้ดี แมลงหวี่ตอบว่า “ข้าจะช่วยตอมตาช้างให้ตาเน่า ทั้งสองข้าง” ช้างตกใจจึงรีบไปช่วยถล่มตลิ่ง ตลิ่งจึงรีบไปช่วยพังน้ำ น้ำจึงรีบไปช่วยดับไฟ ไฟจึงรีบไปช่วยไหม้ไม้ค้อน ไม้ค้อนจึงรีบไปช่วยย่อนหัวหมา หมาจึงรีบไปช่วยกัดแมว แมวจึงรีบไปช่วยกัดหนู หนูจึงรีบไปช่วยกัดสายธนูของนายพราน นายพรานจึง รีบไปช่วยยิงกา กาจึงเอาถั่วเอางาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนานมาคืนหลาน หลานเอาถั่วเอางา ไปให้แก่ยายกะตา ยายกะตากี้เล็กดำเล็กดีหลานแต่นั้นมา

หนังสือวรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ใบงานที่ ๐๑ นิทานเรื่องยายกะตา

ตอนที่ ๑ สำนวณคำศัพท์ที่สนใจ ๓ - ๕ คำ แล้วนำคำนั้นไปแต่งประโยค

คำศัพท์	ประโยค

ตอนที่ ๒ ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่องยายกะตา

๑. ถ้านักเรียนเป็นหลานของยายกับตา นักเรียนจะเฝ้าถั่วงาให้ยายกับตาหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

๒. การที่ยายกับตาให้หลานเฝ้าถั่วงา นักเรียนคิดว่าเป็นผลดีหรือผลเสียกับหลานหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๓. เมื่อหลานไปบอกแมลงหิวให้ไปตอมตาข้าง หากแมลงหิวตอบว่า “ไม่ใช่กองการอะไรของข้า” ให้นักเรียนเขียนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง เป็นการเขียนเพื่อแสดงให้เห็นโครงเรื่องโดยรวมทั้งเรื่อง ทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องได้อ่านได้ดียิ่งขึ้น การเขียนแผนภาพโครงเรื่องต้องอาศัย การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่เราอ่านว่าตัวละครมีใครบ้าง สถานที่เกิดเหตุคือที่ใด มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น และผลของเหตุการณ์นั้นคืออะไร แล้วจึงเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง

นิทานเรื่องหมากับเงา

หมาตัวหนึ่ง มันขโมยก่อนเนื้อวัวจากร้านค้าในตลาดสด มันคาบก้อนเนื้อวิ่งขึ้นสะพานข้ามแม่น้ำแห่งหนึ่ง ขณะอยู่บนสะพาน มันมองลงไปใต้น้ำเห็นเงาของมันเองและก้อนเนื้อที่มีขนาดใหญ่กว่าก้อนเนื้อที่มันคาบ ด้วยความโลภ มันจึงคายก้อนเนื้อก้อนที่มันคาบ โดยตั้งใจจะแย่งก้อนเนื้อที่ใหญ่กว่านั้น ทั้งก้อนเนื้อทั้งเงาก็จมหายไปพร้อมกันทันที หมาตัวนั้นจึงอดทั้งชิ้นเนื้อที่คาบมาและก้อนเนื้อที่ใหญ่กว่า

แผนภาพโครงเรื่อง นิทานเรื่องหมากับเงา

ตัวละคร	หมา
สถานที่	บนสะพานข้ามแม่น้ำ
เหตุการณ์	หมาขโมยเนื้อตัวหนึ่งลักเนื้อวัวแล้ววิ่งข้ามสะพาน มันเห็นเงาของก้อนเนื้อใต้น้ำก้อนใหญ่กว่าก้อนเนื้อที่มันคาบอยู่ จึงทิ้งก้อนเนื้อที่คาบไว้ลงไป
ผลของเหตุการณ์	ก้อนเนื้อที่หมาคาบมาจมหายไปใต้น้ำและเงาของก้อนเนื้อก็จมหายไป
ข้อคิด	โลภนักมักพลาดหาย ควรพอใจในสิ่งที่ตนมี

ใบงานที่ ๐๒ แผนภาพโครงเรื่องนิทานเรื่องยายกะตา

คำชี้แจง เขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานเรื่องยายกะตา

ตัวละคร

.....

.....

.....

.....

สถานที่

เหตุการณ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลของเหตุการณ์

ข้อคิด

.....

.....

.....

.....